

عملیات اسیدکاری سازندهای کربناته و مطالعه موردی نتایج اسیدکاری یکی از چاه های نفت واقع در یکی از میادین حوزه ی نفت مرکزی

محمد حدادی^۱، احمد مومنی میانایی^۲،
 Mohamadhadadi66@yahoo.com

چکیده

امروزه برداشت بیشینه از مخازن نفت و گاز با در نظر گرفتن جنبه های اقتصادی، بیش از هر زمان دیگری اهمیت یافته است. رفع موانع موجود در مسیر تولید از مخازن، از ملزومات دست یابی به تولید مطلوب است؛ یکی از موانع و مشکلاتی که همواره موجب ایجاد افت فشار اضافی و در نتیجه کاهش نرخ تولید در چاه های نفتی می شود، پدیده ی آسیب سازند می باشد. مؤثرترین راه مقابله با آسیب سازند، استفاده از روش های تحریک و انگیزش چاه است. عملیات تحریک چاه شامل گستره ی وسیعی از روش ها می باشد که متداول ترین آنها، استفاده از اسیدها به عنوان مواد محرک برای انحلال رسوبات و رفع انسدادها می باشد. در کشور ایران، به دلیل آنکه مخازن کربناته (دولومیتی و آهکی) بیش از ۸۰ درصد از تعداد کل مخازن در حال تولید را تشکیل می دهند، می توان از عملیات اسیدکاری به بهترین شکل بهره گیری نمود؛ چراکه بازدهی فرایندهای اسیدکاری در سازندهای کربناته، به مراتب بیش از سایر انواع لیتولوژی هاست. در این مطالعه، در ابتدا عملیات اسیدکاری در سازندهای کربناته و آسیب دیده مورد بررسی قرار گرفته است، سپس به معرفی انواع اسیدهای مورد استفاده در عملیات انگیزش، انواع افزودنی ها و همچنین انواع روش های اسیدکاری پرداخته ایم. در ادامه به ارائه ی مشخصات مخزن و چاه تولیدی، خواص سیال تولیدی و همچنین نتایج موردی حاصل از عملیات اسیدکاری یکی از چاه ها در منطقه ی جنوب غرب کشور پرداخته شده است. نتایج ارائه شده شامل فشارهای جریان قبل و بعد از اسیدکاری، ضریب پوسته، تراوایی و نرخ تولید قبل و بعد از اسیدکاری می باشد.

واژه‌های کلیدی: سازند کربناته ، آسیب سازندی، اسیدکاری، فشار جریانی، دبی تولیدی

۱- استاد دانشگاه گرمسار

۲- دانشجوی مهندسی نفت دانشگاه گرمسار

۱- مقدمه و مبانی نظری

در تولید از مخازن نفت و گاز، همواره اقداماتی در راستای کاهش مقدار آسیب و افزایش میزان تراوایی صورت می‌گیرد. این اقدامات بخش قابل توجهی از هزینه‌های تعمیرات و نگهداری چاه‌ها را شامل می‌شوند و اصولاً با ریسک همراه هستند. روش اصلی مقابله با آسیب‌ها و افزایش گذردهی سازند، تحریک و انگیزش چاه‌ها با استفاده از عملیات اسیدکاری می‌باشد که نخستین بار حدود ۱۲۰ سال پیش از این و در ایالت پنسیلوانیا مورد استفاده قرار گرفت.

اسید به دلیل دارا بودن قدرت افزایش نفوذپذیری سنگ مخزن و دبی تولیدی چاه، مورد استفاده قرار می‌گیرد و با انحلال ذرات دانه ریز و یا حمل ذرات و رسوباتی که موجب ایجاد آسیب و انسداد در خلل و فرج موجود در سنگ مخزن می‌شوند، این امر را محقق می‌سازد. مواد ایجادکننده ی آسیب، شامل کیک سیال حفاری و ذرات دانه ریز نظیر ذرات مهاجر، آسفالتین، امولسیون و ... می‌باشد. این عملیات می‌تواند منجر به کاهش هزینه‌ها و زمان برداشت نفت و افزایش دبی تولید و شاخص بهره‌دهی مخزن شوند.

در مورد نوع سازندها، باید در نظر داشت که بطور کلی سنگ‌های مخازن تولیدی هیدروکربن‌ها که توسط اسید مورد انگیزش قرار می‌گیرند، شامل سنگ‌های کربناته (مخلوطی از ترکیبات کربنات کلسیم و سایر مواد) و ماسه سنگ‌ها (مخلوطی از کلسیم منیزیم کربنات و سایر ترکیبات) و یا مخلوطی از این دو نوع سنگ می‌باشند؛ البته معمولاً برای مخازن کربناته از عملیات اسیدکاری و برای مخازن ماسه سنگی از عملیات شکاف هیدرولیکی استفاده می‌شود.

۲- عملیات اسیدکاری در سازندهای کربناته آسیب دیده

در ایران، به دلیل آنکه بیش از ۸۰ درصد مخازن از نوع کربناته هستند، از روش‌های اسیدکاری به منظور تحریک و انگیزش چاه‌های نفت و گاز، استفاده می‌شود؛ در حالیکه تجربه نشان داده است که در مخازن ماسه سنگی، به دلیل عدم دستیابی به نتیجه‌ی مطلوب توسط روش‌های تحریک با استفاده از اسیدکاری، از سایر روش‌ها از جمله شکست هیدرولیکی استفاده می‌گردد.

سنگ‌های کربناته، حاوی بیش از ۵۰ درصد مواد معدنی کربناته هستند و معمول ترین مواد معدنی کربناته نیز کلسیت و دولومیت می‌باشند. بیشتر سنگ‌های کربناته در ایران، از نوع ترک دار هستند و تولید از این مخازن عمدتاً از طریق همین شکاف‌ها و ترک‌ها صورت می‌گیرد؛ اما عواملی نظیر مهاجرت رسوبات دانه ریز، متورم شدن رس، ته نشین شدن پارافین‌ها، آسیب‌های ناشی از عملیات حفاری و تکمیل چاه مانند وجود کیک گل حفاری و صدمات وارده طی عملیات مشبک کاری و سیمانکاری، در نهایت موجب بسته شدن کانالها، شکاف‌ها و مجاری ورودی سیال می‌شوند. هنگامیکه روی سنگ‌های دولومیتی و آهکی، عملیات اسیدکاری انجام می‌گیرد، اسید به درون روزنه‌های ماتریس سنگ یا ترک خوردگیهای القا شده یا طبیعی موجود در سنگ، وارد می‌شوند. نکته‌ای که باید در نظر داشت، آن است که طراحی عملیات اسیدکاری، به کمیت‌های اساسی مرتبط با نوع اسید مورد استفاده و خواص سنگ مخزن کربناته، وابسته است؛ نوع اسید و دبی تزریق اسید و همچنین تعداد و اندازه‌ی ترک‌ها از جمله مهم‌ترین پارامترهای مؤثر در نتیجه‌ی عملیات اسیدکاری در مخازن کربناته هستند. سازندهای حاوی شکاف و ترک، اسید را سریعتر و در فشار تزریقی پایین تری می‌پذیرند و محلول‌های اسیدی که با دیواره‌ی کانال‌های جریان واکنش می‌دهند، موجب افزایش عرض و خاصیت هدایت دبی ترک می‌شوند؛ بنابراین می‌توانند تأثیر بسیار مطلوبی را روی سازندهای تولیدی اعمال نمایند.

در طراحی عملیات اسیدکاری سازندهای کربناته، اصولاً از اسیدکلریدریک (HCl) استفاده می‌شود. این اسید به راحتی و با سرعت نسبتاً بالا، با مواد معدنی کربناته واکنش می‌دهد و به مقدار زیاد و با قیمت مناسب، در دسترس است. در اسیدکاری سازندهای کربناته، هدف حل کردن ماتریس و رفع آسیب است؛ بنابراین برای طراحی عملیات تحریک مناسب در این حالت، نیاز مبرم به دانستن مشخصات سنگ و همچنین نوع آسیب وجود دارد.

۳- اسیدهای متداول در عملیات اسیدکاری و انواع افزایه‌ها

گستره وسیعی از انواع اسیدها متناسب با محل کاربرد آنها در صنعت نفت مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما انواع اسیدهایی که در ادامه معرفی خواهند شد، از جمله اسیدهای متداول به لحاظ صرفه‌ی اقتصادی و کارایی می‌باشند. به طور کلی اسیدهای مصرفی در عملیات انگیزش، عبارتند از: [۳]

- ۱- اسیدهای معدنی (Mineral Acid) شامل اسید کلریدریک (HCl) و مجموع اسید کلریدریک و اسید فلئوئوریک (HF)
- ۲- اسیدهای آلی (Organic Acid) شامل اسید فرمیک (H-COOH) و اسید استیک (CH₃-COOH).
- ۳- اسیدهای کریستالی یا پودر شده (Powdered Acid) شامل اسید سولفوریک و اسید کلرواستیک.
- ۴- هیبرید اسیدها (Hybrid Acid) شامل مخلوطی از اسیدهای آلی و معدنی می‌باشند.
- ۵- اسیدهای کندکار (Retarded Acid) [۳]

افزایه‌های اسید نیز شامل گستره وسیعی از افزودنی‌ها به اسید تزریقی می‌باشند که موجب اصلاح برخی نواقص احتمالی حین عملکرد اسید می‌شوند؛ برخی افزایه‌ها عبارتند از:

Diverting Agent: بطور موقت موجب انسداد قسمت‌هایی که نفوذ پذیری نسبتاً بالایی دارند، می‌شود و بدین ترتیب جریان به سمت قسمت‌های دیگر منحرف می‌شود و در نهایت موجب افزایش تراوایی قسمت‌هایی با نفوذپذیری کمتر می‌شود. استفاده از این مواد در ضخامت‌های بیش از ۱۰ فوت، متداول است.

Sequestering Agent: یون‌های آهن، در حضور اسیدکلریدریک، تشکیل ترکیبات یونی داده و پس از خنثی شدن اسید در محیط مخزن، رسوب می‌نمایند. بمنظور جلوگیری از رسوباتی نظیر آهن هیدروکسید، از افزایه‌هایی این گروه که متداول‌ترین آنها EDTA که ماده‌ای بسیار گران‌قیمت است، استفاده می‌شود.

مواد فعال سطحی: بطور کلی موجب جلوگیری از ایجاد امولسیون و رکود اسید در مخزن، و همچنین افزایش میزان فعالیتهای سطحی و قابلیت جذب اسید در سنگ مخزن می‌شوند. [۱]

در برخی موارد برای افزایش عمق نفوذ هیدروفلوئوریک اسید، از افزایه‌هایی نظیر فلئوئوریک اسید استفاده می‌گردد. این مواد عملکرد اسید را در ابتدا کند می‌کنند و سرعت واکنش را پایین می‌آورند؛ اما پس از رسیدن اسید به عمق مورد نظر وارد واکنش شده و عمل می‌کنند. همچنین مواد دیگری از این گروه مانند آمونیوم فلئورید، همراه با هیروکلریک اسید تزریق می‌شوند؛ این مواد پس از رسیدن به عمق مطلوب تشکیل اسید قوی هیدروفلوئوریک اسید می‌دهند و موجب ایجاد خوردگی در سازند می‌شوند.

۴- استفاده از اسیدهای هوشمند

سیالات تزریقی از جمله کلریدریک اسید همواره تمایل دارند تا از مسیرهایی با کم‌ترین مقاومت عبور نمایند. از این‌رو نواحی با تراوایی پایین در حالی که بیش از نواحی دیگر به اسید نیاز دارند، به‌طور ذاتی اسید کم‌تری دریافت می‌کنند. برای غلبه بر این مشکل، مهندسين مخزن از روش‌های انحراف سیال استفاده می‌کنند.

روش‌های انحراف سیال در دو گروه اصلی یعنی روش‌های شیمیایی و روش‌های مکانیکی تقسیم‌بندی می‌شوند. یکی از پیشرفته‌ترین روش‌های انحراف سیال که برای به‌کارگیری در مخازن کربناته توسعه یافته است، استفاده از اسید هوشمند موسوم به Viscoelastic Diverting Acid یا VDA است.

این اسید، فاقد پلیمر و دارای خاصیت خود انحرافی است که بدون وارد آوردن آسیب به مخزن، به‌خوبی ناحیه مورد نظر برای اسیدکاری را تحت پوشش قرار می‌دهد. همچنین به کمک VDA می‌توان نواحی با اشباع بالای آب را به‌طور انتخابی مسدود کرد.

با تزریق VDA در مخزن، یک سد با ویسکوزیته بالا ایجاد می‌شود، اما با آغاز تولید مجدد نفت از چاه، این سد به راحتی شکسته می‌شود. بنابراین هیچ‌گونه آسیبی به مخزن وارد نمی‌شود. از مزایای دیگر VDA آن است که می‌توان آن را در فشارهای پایین تزریق نمود. تمیز کردن چاه پس از تزریق و بازیافت اسید تزریق شده نیز به راحتی امکان پذیر است. اسیدکاری به کمک VDA در آسیا و به‌ویژه در منطقه خاورمیانه برای تحریک ماتریس و اسیدکاری انحرافی در چاه‌های عمودی و افقی، چاه‌های تولیدی نفتی و گازی و چاه‌های تزریق آب و همچنین برای ایجاد شکاف با اسید در چاه‌های تولیدی نفتی و گازی و چاه‌های تزریق آب به دفعات مورد استفاده قرار گرفته است. در یک پژوهش به اثبات رسیده است که نرخ تولید از پنج حلقه چاه پس از اسیدکاری به کمک VDA به مراتب از متوسط نرخ تولید از یازده حلقه چاه که در آن‌ها اسیدکاری بدون استفاده از VDA صورت گرفته است، بیش تر می‌باشد.

۵- انواع روش‌ها و مراحل اسیدکاری سازندهای کربناته

به طور کلی سه روش اسیدکاری در عملیات تحریک سازندهای کربناته موجود است؛ شستشو با اسید، اسیدکاری ماتریسی و لایه شکافی اسیدی. در فرایند شستشو با اسید، هدف ایجاد خوردگی در سازند و افزایش تراوایی سازند نیست؛ بلکه مقصود از انجام آن، تمیزکاری قسمت‌های ورودی شبکه‌ها و منافذ و به عبارت ساده تر تمیز کردن مجرای ورودی سیال از سنگ مخزن به داخل چاه می‌باشد. تعداد دفعات تکرار عمل شستشوی اسید به میزان آسیب دیدگی اطراف دهانه چاه بستگی دارد. در این تکنیک اسید از صفر تا ۲۴ ساعت در معرض سازند قرار داده می‌شود. [۵ و ۱]

اسیدکاری ماتریسی، اسیدکاری به منظور تأثیر بر روی ماتریس سنگ اطراف چاه، شامل تزریق اسید درون چاه با دبی و فشار طراحی شده برای از بین بردن موانع تولید اطراف چاه، بدون ایجاد شکست می‌باشد؛ به این ترتیب که فشار تزریق اسید، کمتر از فشار شکست سازند می‌باشد. به طور معمول از اسید کلریدریک و اسید استیک برای سازندهای کربناته استفاده می‌شود. [۲]

عملیات لایه شکافی اسید، شامل تزریق سیال به درون چاه در نرخ‌های تزریقی بالا به نحوی که باعث ترک خوردگی یا ایجاد شکاف در سازند شود، می‌باشد. مواد رایجی که در این فرایند استفاده می‌شود شامل آب، ژل پلیمری و پروپانت می‌باشد. مکانیزم کار در این روش، ایجاد شکاف مصنوعی در سنگ مخزن و متعاقب آن پر شدن شکاف با پروپانت با ایجاد سطح نامتقارن و کانال‌هایی توسط اسید به منظور ایجاد مسیری با گذردهی بالا به سمت چاه، از فواصل نسبتاً دور می‌باشد. [۲]

۶- مشخصات چاه و مخزن مورد مطالعه

چاه مورد مطالعه، در یکی از میادین نفتی واقع در حوزه ی غرب زاگرس قرار دارد و مشخصات کلی چاه، مخزن و اطلاعات سیال تولیدی از چاه، در جداول زیر ذکر شده‌اند.

جدول ۱: مشخصات مخزن مورد مطالعه

نوع مخزن	نفت
تعداد لایه‌های تولیدی مخزن	۱ لایه
جنس لایه‌های تولیدی	کربناته
عمق لایه‌های تولیدی	۲۷۳۰ متر
ضخامت لایه‌های تولیدی	۵۰ متر

جدول ۲: مشخصات چاه مورد مطالعه

جهت چاه	عمودی

عمق نهایی حفاری شده	۲۸۰۰ متر
نوع تکمیل چاه	تکمیل چاه تک گانه
تخلخل متوسط	۱۴ درصد
شعاع نهایی چاه	۳,۵ اینچ

جدول ۳: مشخصات سیال تولیدی از چاه مورد مطالعه

API	۲۵
گرانروی (cp)	۲,۰۱
مقدار آب همراه (درصد)	۰,۱۷
دانسیته (g/cm^3)	۰,۹
مقدار CO_2 (درصد)	۰,۰۷
مقدار H_2S	بسیار کم
مقدار آسفالتین	بسیار کم
مقدار آهن	بسیار کم

۷- مشخصات عملیات اسیدکاری

همانطوریکه پیش تر و در قسمت ۲ بیان شد، اسیدکلریدریک پرکاربردترین اسید مورد استفاده در سازندهای کربناته محسوب می شود. در مرحله ی اسیدکاری اولیه (Preflush)، در چاه مورد مطالعه نیز از همین اسید به منظور تحریک چاه استفاده شده است. حجم اسید تزریقی در این مرحله ۵۰۰ گالن و از اسیدکلریدریک ۳۲ درصد استفاده شده است. در مرحله ی اسیدکاری اصلی، از مخلوط اسید (Mud Acid) با ترکیب اسید کلریدریک ۱۵ درصد حجمی و ۶ درصد حجمی اسیدفلوئوریدریک استفاده شده است. سیال جایگزین در عملیات اسیدکاری گازوئیل گزارش شده است. حجم اسید تزریقی در این مرحله ۸۰۰۰ گالن بوده است.

عملیات پمپ اسید نیز با فشار تزریقی از ۴۰۰ psi تا ۹۰۰ psi متغیر و با دبی تزریقی ۴ بشکه در دقیقه بوده است. همراه با اسیدکلریدریک تزریقی، از افزایش هایی نظیر ضد خوردگی، ضد لجن، ضد امولسیون، شوینده ی چند جانبه، کاهش دهنده ی کشش سطحی، کنترل کننده ی یون آهن و کنترل کننده ی H_2S استفاده شده است.

۸- بررسی تغییرات پس از اسیدکاری

همانطوریکه قبلاً بیان شد، مهم ترین هدف از طراحی و انجام عملیات اسیدکاری، ایجاد خلل و فرج جدید در سنگ مخزن، رفع آسیب ها و پوسته های ایجاد شده در دهانه ی چاه و یا شستشو و رفع انسداد احتمالی موجود در مسیر جریان سیال به درون چاه است. بر همین اساس، در جدول شماره ی ۴، مقادیر ضریب پوسته و تراوایی قبل و بعد از انجام عملیات اسیدکاری، با یکدیگر مقایسه شده اند.

بنابر انتظار، تراوایی سازند تولیدی بعد از انجام اسیدکاری نسبت به تراوایی سازند تولیدی قبل از انجام عملیات اسیدکاری افزایش یافته است؛ همچنین ضریب پوسته، که پارامتری است که از آن به منظور تبیین میزان افت فشار در سازند استفاده می گردد، پس از انجام اسیدکاری، به مقدار زیادی کاهش یافته است که این مسئله موید دست یابی به نتیجه ی مطلوب، پس از انجام عملیات اسیدکاری است.

جدول ۴: مقایسه ی تراوایی و ضریب پوسته قبل و بعد از عملیات اسیدکاری در چاه مورد مطالعه

بعد از اسیدکاری	قبل از اسیدکاری	
۵ میلی داریسی	۳,۵ میلی داریسی	تراوایی (K)
-۰,۵	۲	ضریب پوسته (S)

۹- بررسی تأثیر عملیات اسیدکاری بر مقادیر فشار و دبی تولید

ضریب پوسته بصورت مستقیم و تراوایی بصورت معکوس روی مقدار افت فشار تأثیر می گذارند. طبق جدول شماره ۴، پس از انجام اسیدکاری، تراوایی افزایش و ضریب پوسته کاهش یافته است؛ هر دو عامل موجب کاهش افت فشار بین چاه و مخزن می شوند. نتایج عملیات اسیدکاری روی پارامترهای فشار جریانی سر چاه و همچنین دبی تولیدی از چاه در جدول شماره ۵ درج شده اند. تغییرات این پارامترها، نشان دهنده ی بهبود وضعیت جریانی چاه پس از عملیات است.

جدول ۵: مقایسه ی وضعیت تولیدی چاه قبل و بعد از انجام عملیات اسیدکاری در چاه مورد مطالعه

بعد از اسیدکاری	قبل از اسیدکاری	
۱۸۳۰	۱۶۰۰	فشار جریانی سر چاه (Psi)
۹۵۰	۷۰۰	دبی تولید (bbl/day)

۱۰- نتیجه گیری

- در چاه هایی که عوامل آسیب سازند، موجب انسداد مسیره های جریانی، ایجاد افت فشار اضافی و کاهش تولید می شوند، می توان از عملیات انگیزش چاه به منظور رفع آسیب ها استفاده نمود. از معمول ترین راه های تحریک چاه، عملیات اسیدکاری است که می تواند در گستره ی وسیعی از موارد به کار رود.
- مؤثرترین روش اسیدکاری در سازندهای کربناته، استفاده از اسیدکلریدریک و اسیدفلوئوریدریک می باشد.
- کاهش ضریب پوسته، افزایش فشار سرچاهی، افزایش دبی تولیدی و افزایش میزان تراوایی سازند در دهانه ی چاه پس از عملیات اسیدکاری، بیانگر موفقیت آمیز بودن اسیدکاری و اجرای صحیح عملیات می باشد. از سوی دیگر انتخاب صحیح نوع اسید، غلظت اسید، حجم اسید تزریقی و به طور کلی طراحی مناسب عملیات اسیدکاری را می توان از نتایج پیش رو، استنتاج کرد.
- بکارگیری کنترل کیفی و نظارت صحیح و مداوم در خلال کلیه مراحل یک عملیات اسیدکاری می تواند اختلافی به اندازه موفقیت و شکست داشته باشد. ارزیابی و نظارت ضمن عملیات اسیدکاری به تنهایی کافی نبوده و بایستی در مراحل برپایی تجهیزات و قبل از پمپاژ و بعد از آن طرح ریزی و انجام گردد.

مراجع

- [۱] قناعت پیشه‌ا، "اسیدکاری سازند جهت افزایش تولید گاز و میعانات گازی در یکی از مخازن گاز تر در جنوب غرب ایران"، سومین کنفرانس ملی مهندسی مخازن هیدروکربوری و صنایع بالادستی، خرداد ۱۳۹۲

مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس ملی مهندسی مخازن هیدروکربوری و صنایع بالادستی
۷ خرداد ۱۳۹۴، ایران، تهران، مرکز همایش‌های صدا و سیما
مجری: هم اندیشان انرژی کیمیا ۸۸۶۷۱۶۷۶ - ۰۲۱
www.Reservoir.ir

[۲] یا حق، م.، " بررسی فرایند لایه شکافی اسیدی در مخازن کربناته "، دومین همایش مهندسی مخازن هیدروکربوری، علوم و صنایع مرتبط، اردیبهشت ۱۳۹۲

[3] R.L.Thomas, Alex Saxon and A.W.Milne : "The Use of coiled Tubing During Matrix Acidizing of Carbonate Reservoir Completed in Horizontal Deviated and Vertical Well" , SPE , 1998

[4] Larry W.Lake, SPE Handbook, Vol. IV, Chapter 7

[5] BJ Services, Acidizing Concepts and Design, Acidizing Seminar, "BP Indonesia Rocks". Chemical Engineering Science 62,919-928

